

Moje (tak trochu), fingovaná svatba

(PITOMEC)

+

(JSEM NEPOUČITELNÁ)

=

(VÁŽNĚ???)

AUTORKA BESTSELLERU JEHO BANÁN
PENELOPE BLOOM

*Moje
(tak trochu)
fingovaná svatba*

MY (MOSTLY) FAKE WEDDING
Copyright © 2020 Bloom Publishing LLC

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu nakladatele.

Translation © Jana Charvátová, 2022
Cover © DOBROVSKÝ s.r.o., 2022
© DOBROVSKÝ s.r.o., 2022

twitter.com/knihydobrovsky
www.facebook.com/KnihyDobrovsky.cz

ISBN 978-80-277-2742-1 (pdf)

PENELOPE BLOOM

*Moje
(tak trochu)
fingovaná svatba*

OBSAH

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

Belle

V životě nemůžete pokaždé před svými problémy utéct. Ale ve vzácných případech si můžete sbalit tašky a uletět od nich pár set kilometrů.

Přitiskla jsem si k sobě pevněji svoje příruční zavazadlo a snažila se normálně dýchat. *Jen dýchej, Belle.*

Věděla jsem, že na místě, kde se nedaleko odsud koná svatba, sňatkozilla ještě teď předvádí hysterický záchvat v rozsahu čer-nobylské katastrofy. Taky jsem věděla, že se svatba koná v krásné malé vile v kopcích v Texasu. Barevné schéma tvořilo vkusné propojení fialové a slonovinové barvy a celý obřad stál nevěstiny rodiče přibližně tři sta tisíc dolarů.

Všechno jsem to věděla, protože jsem celou tu svatbu plánovala.

Bohužel jsem to byla já, kdo ji zkazil.

Přistihla jsem se, že zase zadržuju dech, a donutila jsem se pomalu a zhluboka nadechnout nosem. Zajímalo mě, jak tohle

celé skončí. Jestli se moje tělo rozhodlo, že mě zabije. Diagnóza pak bude znít: ostuda a rozpaky. Příklad to je smrtelný a tělo mi říká, že mám zapomenout, jak se dýchá.

Slyšela jsem, jak mi snad postě za hodinu vrní telefon v kabelce. *Ne. Nebudu to zvedat.* S každým zmeškaným hovorem a s každou myšlenkou, která se mi zatoulala do velice blízké minulosti, jsem cítila, jako by se mi Mike Tyson snažil jednu vrazit. Udělala jsem odvážnou věc? Postavila jsem se tomu čelem? Ne, samozřejmě, že ne. Hodlala jsem se skrčit, všem se vyhnout a utéct tak rychle, jak jen dokážu.

Byla jsem připravená mezi prvními, když volali k nástupu do letadla, a svezla jsem se do svého sedadla v první třídě, jako by to byl protiatomový kryt. Co si budu nalhávat: nic na světě neznělo líp, než že se dostanu jeden a půl kilometru vysoko nad své problémy a nechám se unášet někam hodně daleko.

Jeho tvář se mi nevítaně zjevila v mysli. Lance Sunderland. Moje dětská láska. Ten chlap, který mě nevědomky odsunul do friend zóny, zatímco se až po uši zamiloval do jiné ženy. Ten chlap, který si to neuvědomoval, mi vyrval srdce z těla, když mě nadšeně prosil, jestli bych mu nenaplánovala svatbu, protože věděl, že mému podniku tak poskytne obrovskou reklamu.

Zavřela jsem oči a opřela se. *Nedělej to, Belle. Mysli na něco jiného.*

Ze svého místa u okna jsem viděla na letišti. Podívala jsem se doleva a nečinně pozorovala malé postavičky, jak chodí kolem nekonečné řady oken.

Pak jistá postava upoutala moji pozornost. Vyčuhovala z moře pohybujících se shrbených siluet. Byl vysoký, šel vzpřímeně. Dělal jeden dlouhý krok za druhým, zatímco za ním poklusával hlouček lidí.

Narovnala jsem se a přimhouřila oči, abych lépe viděla. Na vteřinku jsem si myslela, že se přihnala bouřka, ale pak jsem si uvědomila, že ti lidé fotí.

Pronásledovaný muž mi zmizel z dohledu přímo před vstupem do terminálu, který jsem použila i já.

Musela to být nějaká celebrita. Letmo jsem se zamyslela, kdo to asi tak mohl být a zda budu mít šanci ho zahlédnout, jestli nastoupí do mého letadla. Nikdy jsem nebyla ten typ člověka, co celebrity uctívá, ale podívala bych se, kdyby mě nějaká těsně mījela. Koneckonců jsem jen člověk.

Nemusela jsem o tom dlouho přemítat, protože uličkou v první třídě procházel chlap jako hora s černým batohem na zádech. Měl typický vzhled hvězd, o kterém si celebrity myslí, že je dělá nenápadnými – na hlavu si nasadil černou baseballovou čepici a sluneční brýle. I když většinu svých rysů skrýval, bylo jasné, že je neuvěřitelně pohledný.

Na opálené tváři mu rašilo několikadenní strniště. O jeho vypracovaném krku jsem se ve vteřině rozhodla, že je zvláště atraktivní. Ale na druhou stranu moje rozhodnutí mohlo být způsobené tím, že se celé jeho tělo skládalo z jednoho vypracovaného svalu za druhým.

Pořád jsem neuctívala celebrity – protože ať už tohle byl, kdo chtěl, rozhodně to byl někdo slavný – když se zastavil přímo vedle mého sedadla a natáhl se, aby batoh uklidil do přihrádky

nad našimi hlavami. Mé oči zabloudily do míst, kde se mu triko povytáhlo z kalhot, a odhalilo tak lákavý kousek břicha.

Bum. Evidentně útek od mých problémů byla jen zředěná dávka léku, který jsem potřebovala. Plná dávka nitrožilní léčby teď stála inkognito asi metr ode mě a odkapával z ní sex-appeal.

Posadil se na sedadlo u uličky, přímo vedle mě.

Část mého mozku zaregistrovala, že k nám promlouvá pilot a celkově se kolem mě vyskytují zvuky. Letušky vysvětlovaly, co máme dělat v případě pádu letadla.

Příliš pozdě. Už se řítíme dolů. Dolů, dolů, dolů... Příčina našeho nešťastného pádu měří asi metr devadesát, je jako vytesaná ze žuly a má špinavě blond vlasy, které se jí snaží utéct zpod čepice.

Zírala jsem na opěrku hlavy před sebou, jako bych se snažila přesvědčit, že najednou neožije. Měla jsem podezření, že jsem muže sedícího vedle mě poznala. Už jsem ho někde viděla, ale nemohla jsem si vzpomenout kde.

Kousek po kousku mě zaplavovala jeho vůně, skoro to vypadalo jako útok feromonů na moje smysly. Mysl mi zaplavily představy mužů ve flanelových košilích pracujících na mužných úkolech, jako třeba výměna žárovky nebo oprava dřezu. A kdyby mu povylezl zadek z kalhot, zatímco by kontroloval moje potrubí, ani bych se nezlobila. Voněl *opravdově*, ačkoli to dokonce i v mé hlavě znělo hloupě. Nepolil se nějakou fajnovou kolínskou, která by všem hlásila „já jsem bohatý“. Nevoněl jako zlaté nugety a diamantový prach. Prostě voněl jako muž a moje příliš žádostivé já to evidentně bralo jako nějaké znamení, že je dosažitelný.

Cítila jsem, jak se moje orgány daly do práce. Žaludek mi zaplavilo teplo. Kůže mi mravenčila. Zcela nepochybně jsem byla

vlhká. *Ano*. Byla jsem vlhká, protože si vedle mě sedl atraktivní muž. Jestli existovalo nějaké jasnější znamení, že jsem sklouzla do zoufalých, smutných časů, tak se mi rozhodně neukázalo.

„Smím?“ zeptal se.

Jeho zvukný hlas pro mě byl jako výstřel, který mě probral z nejhlubšího spánku. Celé mé tělo se zaškubalo, a než jsem stihla zauvažovat, co tím myslí, odpověděla jsem „ano“ trapně zasněným hlasem.

Nevypadalo to, že si mě ten muž nějak zvlášť všímá, ale znovu si mě prohlédl, když se natahoval, aby si zapojil sluchátka do konektoru v područce mezi námi. Zarazil se, podíval se na mě a pak povytáhl koutky úst v úsměvu.

Snažila jsem se polknout, ale měla jsem sucho v ústech.

Je to jen muž, Belle. Přestaň se chovat tak praštěně. Ani nevíš, kdo to je. Kromě toho... Strčila jsem ruku do jedné z kapes šatů – *ano, moje šaty měly kapsy a byly dostatečně hluboké, aby se do nich vešla spousta věcí, nejen pár drobných.* Měla jsem tam pomačkaný lepicí papírek. Popsala jsem ho hned potom, co jsme se s Lancem na svatbě pohádali. Věděla jsem, co na něm stojí, aniž bych ho musela vytahovat a připomínat si to.

1. Žádní muži.
2. Žádné randění. Ne. *Prostě ne.*
3. Začni posilovat. (Tohle jsem o chvíli později vyškrtlá, protože jsem věděla, že se k tomu nedokopu.)
4. Začni hubnout. (Tohle jsem vyškrtlá ještě důrazněji než předchozí bod. Až příliš miluju jídlo. A nelituju toho.)

5. Nikdy se do nikoho nezamiluj. Budeš z toho zblblá. Láska je pro hlupáky. Ty nejsi hlupák. Hlupák? Podstatné je se nezamilovat.

Sevřela jsem lístek pevně v ruce. Ne. Nehodlala jsem se zamilovat do naprostého cizince sedícího vedle mě, i když byl k nakousnutí. Ale musela jsem si připomenout, abych se myšlenkami nezatoulala do říše fantazie. Tohle byla zkouška. Nic víc. Byl pro mě vesmírným znamením z nebes, aby mi dal šanci dokázat, že to zvládnou.

Mohla jsem se změnit. Jen jsem potřebovala přežít tenhle let, aniž bych udělala něco hloupého nebo se snažila strčit svá prsa nějakému povědomému cizinci pod nos v zoufalém pokusu přidat se do mílového klubu.

Jen jsem se musela po jeden mizerný let udržet na uzdě. To zvládnou. *Nejspíš.*

Chris

Až večer přiletím do New Yorku, proběhnou mé zasnuby, a to jsem ani neměl rozlučku se svobodou. Zásnuby samozřejmě byly naprostý výmysl, ale můj bratr/agent si nebral servítky. Můj pták měl tyhle fíngované zasnuby brát, jako by byly skutečné.

Zavrtěl jsem se na sedadle. Celá tahle šaráda znamenala, že za pár hodin začnu praktikovat nedobrovolný celibát.

Pohledem jsem zabloudil na hladké, opálené nohy, jejichž majitelka seděla vedle mě u okénka. Žena se právě natočila tak, že se nohou dotýkala mého kolene, a mě zajímalo, jestli to udělala schválně. Nepištěla, nedožadovala se společné fotky a ani nechtěla, abych se jí podepsal na prsa, takže už teď u mě měla malé plus.

Před pár vteřinami jsme vzlétli a ona neproněsla ani slovo.

Když jsem se zeptal, jestli si můžu zapojit sluchátka, její vykulené oči a široce otevřená pusa mi dostatečně prozradily, že ví, kdo jsem. Ale evidentně v přítomnosti celebrit vždycky oněměla.

Laškování našich nohou bylo zajímavé. Byla příliš vyděšená, aby se mnou mluvila, ale nevadilo jí dotýkat se mě?

Uvědomil jsem si, že můj let nakonec nebude tak nudný, jak jsem se bál.

„Tvoje noha se dotýká mojí,“ řekl jsem.

Žena nadskočila, jako by ji zasáhl elektrický výboj z mého kolene. „O-omlouvám se,“ zašeptala. Na okamžik znehybněla, pak si zakryla rukou oči a sklonila hlavu.

Ušklíbl jsem se. „Neříkal jsem, abys přestala.“

Další dlouhá odmlka.

Pomalu odtáhla ruku a pak se na mě podívala, evidentně šokovaná. Nikdy jsem nebyl vybíravý, když přišlo na krásné ženy. Ale od té doby, co mi až příliš atraktivní přítelkyně ukázaly, že nejsou nic jiného než zlatokopky, holky bažící po moci a holky, co mě chtějí jen zneužít, mě to o dost víc přitahovalo k *normalnosti*. Samozřejmě jsem neměl nic proti kráse, a pokud by mě chtěla krásná žena se správnou osobností, rád bych zjistil, kam by to vedlo.

Spíš jsem se konečně učil rozpoznávat varovné signály. *Typy*. A to si pište, že jich v New Yorku bylo zatraceně mnoho. První varovný signál byl typ instagramové influencerky. Vždycky jsem pózoval pro tolik fotek, že jsem měl pocit, že bych jim měl účtovat poplatky za reklamu. Pak tu byly celebrity hledající někoho, kdo by jim zvedl společenské postavení. Nuly, které chtěly jen vylepšit svá bankovní konta. Ten seznam byl nekonečný a společný jmenovatel byli muži na mojí úrovni, kteří jim pomáhali dosáhnout vysněného cíle. Naučil jsem se dávat pozor, abych se znovu nedostal do situace, kdy mě někdo využije.

Z nějakého důvodu mi tahle žena nepřišla jako jeden z těch typů. Vypadala zraněně. Jako někdo, kdo by mi klidně řekl, ať

se jdu vycpat. Až na to, že dneska neměla dobrý den. Pod světle hnědýma očima měla zarudlou kůži. Make-up se jí setřel a troufal jsem si tvrdit, že její blondaté vlasy tvořily něco mezi rozzcuchaným culíkem a bizoním afrem. Připadala mi naprosto rozkošná.

Škoda, že už za chvílku nebudu k mání.

„Omlouvám se,“ zopakovala nakonec. Otočila se a zadívala se ven z okénka. Evidentně doufala, že zapomenu, že existuje.

„Jsem Chris Rose.“

Přikývla, aniž by se na mě podívala. „Myslela jsem si, že tě odněkud znám.“

Podíval jsem se na její nohy, které odsunula pár centimetrů ode mě. Rychle jsem se zamyslel a pak se rozhodl: *Nemám co ztratit*. Natočil jsem se tak, abych do ní strčil kolenem.

Ztuhla. Trochu naklonila hlavu mým směrem, ale dost na to, abych viděl, že se nepatrně usmívá. „Jsem Belle. A tvoje noha se dotýká mojí.“

„Jo,“ řekl jsem. „To proto, že zanedlouho zanevřu na ženské. *Zanedlouho*,“ dodal jsem znovu a doufal, že pochopí, co tím myslím.

Konečně se na mě podívala, ale jak jsem si všiml, byla velmi opatrná, aby neodlepila svoji nohu od mé. Představovalo to rozhovor beze slov – nevyřčená pojistka. „Zanevřeš na ženy? To se necháš vysvětit na kněze nebo něco takového?“

„Něco takového,“ řekl jsem.

Přimhouřila oči, ale evidentně nebyla zvědavá, protože nechtěla vědět podrobnosti. Belle nepatrně pokrčila rameny. „Před pár hodinami jsem zanevřela na muže.“

„To vypadá, že jsem tě potkal příliš pozdě. Hodláš vstoupit do kláštera nebo něco takového?“

„Něco takového,“ řekla s rozpačitým úsměvem. Belle se roztřeseně nadechla a pak něco hledala v šatech. Nesměle se na mě podívala. „Mají kapsy,“ vysvětlila, když vytáhla pomačkaný růžový lepicí papírek.

Otočila se stranou, abych neviděl, co dělá, cosi na něj načmárala propiskou a pak ho uklidila zpátky do kapsy.

„Co to děláš?“ zeptal jsem se.

„Trochu jsem to upravila. Oficiálně zanevřu na muže, až dorazíme do New Yorku.“

Už jsem si se ženami užil dost náhodných známostí. Ale nikdy jsem nepotkal nikoho s tak prapodivnou kombinací stydlivosti a odvahy, jako tomu bylo u Belle. Pravdou bylo, že jsem byl tvrdý jako skála a přál jsem si, abychom byli jinde než v letadle. Chtěl jsem s ní prožít celou noc. Chtěl jsem ji položit na obrovskou postel a sledovat, jak se zaboří do hebkých polštářů.

Popadl jsem Belle za ruku a uličkou ji táhl na záchod.

Letuška ve středních letech nakládala vozík vedle toalety. Otočila se k nám a zamračila se.

„Pane, nemůžete...“ začala mluvit. „Ach. Vy jste...“

Věděl jsem, co chce říct, ale skočil jsem jí do řeči. „Tohle je moje žena. Je těhotná. Víím, že tak nevypadá, ale má příšernou ranní nevolnost. Musím jí pomoci. Pokud teda nechcete, aby pozvracela celou první třídu.“

„Počkejte, vy jste ženatý?“ zeptala se letuška vyvedená z míry.

„Chcete podepsat autobiografii, nebo můžeme jít?“

Belle se opřela o moji ruku. Přiložila si ruku k čelu. „Měla bych jí pozvratet košili, nebo boty, drahoušku?“

Letuška pořád koktala a snažila se přijít s nějakou odpovědí, když jsme se kolem ní protáhli na záchod.

Strčil jsem Belle do malé místnosti. Zachichotala se, když jsem prudce zavřel dveře.

Přitiskla dlaně ke zdi za sebou a vzhledla ke mně, dokud jsem jí neviděl do očí. Vzpomněl jsem si, že před něčím utíká, načež jsem se cítil trochu provinile, že jsem ji sem zatáhl. Děkala to proto, že potřebovala uniknout, a nebyl jsem si jistý, jestli ze mě proto je ten zlý, nebo jestli mám poděkovat štěstěně a užít si šoustačku, jak se tak říká. Vlastně si nejsem jistý, jestli to někdy někdo řekl.

„Děláš tohle často?“ zeptala se.

„Svlékni si ty šaty... s kapsami.“

Vypadalo to, že se bude pít po odpovědích, ale sklopila oči a vysvobodila jedno rameno z béžových šatů a odhalila ramínko bílé podprsenky.

Užíval jsem si, když jsem ji sledoval, jak se souká ze šatů, dokud nestála pár centimetrů přede mnou jen v podprsence a kalhotkách. Nebyla tou ženou, která tráví život v posilovně nebo se ujišťuje, že si nedala příliš dressingu na salát, a já zjistil, že se mi tím líbí o to víc. Líbilo se mi, že je normální. *Normální*. Měl jsem pocit, že jsem se vynořil nad hladinu, abych se nadechl, až na to, že jsem věděl, že jakmile bude po všem, propadnu se zase do tamtoho světa, ať už se mi to líbí, nebo ne.

Prekřížila si ruce na břicho, ale vzal jsem ji za loket. „Tohle si užiju.“

„Jen aby bylo jasno,“ řekla. „Hodláme tu... teda chci se zeptat, jestli máš kondom?“

Jeden jsem měl zastrčený v krytu telefonu. Vytáhl jsem ho a ukázal jí ho. „Jen aby bylo jasno?“ zeptal jsem se. Bezděčně jsem ji hladil po hladké kůži na rameni a postupně se přesouval k jejímu hebkému poprsí. „A proč bych tě sem jinak zatáhl?“

„Někteří chlapi mají divné fetiše. Co kdybys mě chtěl sledovat při čůrání?“

Zasmál jsem se. „Jo, to není nic pro mě. Chtěl jsem ti vyšukat mozek z hlavy předtím, než zanevřu na ženské.“

Zaváhala. „Počkej. Chodíš s někým?“

„Ne. Ale brzo budu. Ale do dnešního večera jsem naprosto svobodný.“

Belle zamračeně zakroutila hlavou. „Chceš tím říct, že se ženíš? Takže jsi zasnoubený?“

Povzdechl jsem si. „Ne. Nemůžu zajít do detailů. Prostě mi věř. Právě teď nejsem ve vztahu. Jsem celý tvůj. *Aspoň prozatím.*“

Oba jsme chvíli mlčeli a vypadalo to, že moje slova získala zcela jiný význam, než jsem zamýšlel.

Konečně se natáhla a rozepla si podprsenku.

Belle

Přišla jsem o rozum. Nechala jsem ho na sedadle u okénka v první třídě. Ať už jsem teď dělala cokoli, ať už to bylo s kým-koli... nebyla jsem to já. Nebyla jsem dívka, která by na to hupsla s kluky, které právě potkala. Především jsem nebyla dívka, jež zcela ignorovala velice vážnou obavu, že jsem tu s někým, kdo podvádí svoji drahou polovičku. Ale z nějakého důvodu jsem věřila Chrisovi, když říkal, že to není tak, jak si myslím, i když to ze mě dělalo důvěřivého idiota.

Nemohla jsem to být já. Mě kluci zbožňovali jen platonicky. Proto jsem se taky dostala do toho problému s Lancem. Takže co se tu teď dělo? Nastala nějaká chyba v matrixu, že mě Chris Rose – *zatracený Chris Rose* – omylem viděl jinak?

V malé místnosti se nade mnou tyčil, ale způsob, jakým se na mě díval, dělal s mým sebevědomím zázraky. Stála jsem na ušmudlaném záchodě v letadle jen v kalhotkách. Hvězdný rozehrávač národní ligy amerického fotbalu stál jen pár centimetrů ode mě a sundával si triko.

Možná to letadlo havarovalo při vzletu a tohle bylo nebe.

Jo. Tohle je dobré vysvětlení. Nebylo by ode mě příliš křesťanské, kdybych si neužívala nebe, ne?

Prísahala bych, že jsem v dálce zaslechla hlas vyšší bytosti, jak mi hrozí, že mě srazí na kolena, když jsem do své duševní gymnastiky zapojila i víru.

Chris měl na těle spoustu tetování a při pohledu na kombinaci nekonečných svalů, temně černého inkoustu a světla odrážejícího se od vysekaných břišáků jsem měla pocit, že asi omdlím. Jestliže tohle bylo nebe, proč nezačali bibli touhle částí? Jasně, trumpety a zpěv byly taky fajn... ale dobře, no. Opravdu mě každou chvíli něco srazí a nemyslím tím jen toho namakaného obra, který se právě přede mnou svléká.

„Proč letíš do New Yorku?“ zeptal se skoro nenuceně Chris, zatímco si rozepnul kalhoty a začal si je svlékat. *Tmavě modré trenky a vyboulenina, o níž by se daly psát sonety.*

„Je to teď důležité?“

„Rád se s holkou seznámím, dřív než do ní strčím ptáka. To je celé.“

Otevřela jsem ústa, ale nevěděla jsem, co na to říct. Chris mě zachránil, když ke mně přistoupil; oba jsme na sobě měli už jen spodní prádlo. Chytil mě za bradu, jako by se chtěl ujistit, že si to nerozmyslím. Pak se rty prudce přitiskl k mým.

Jeho rty byly jako sametové vlny, ve kterých bych byla schopná se utopit. Jeho jazyk připomínal proud, který hrozil, že mě strhne tak daleko na moře, že nebudu schopná doplavat zpátky. Zbývalo mi jen se tomu proudu poddat – a potenciálně i jeho ptákovi, jak jsem si ve své zkaženosti povšimla.

Odlepil se od mých rtů a vtiskl mi polibek na krk. Po kůži se mi rozlilo teplo jako při chemické reakci. Rozum a logika se vytratily a na povrch se prodraly jen základní, instinktivní myšlenky.

Sexy chlap.

Líbá mě.

Chci víc.

Porozchodový sex.

Ta poslední myšlenka stačila, aby se moje mozková mlha na okamžik protrhala. Já se s nikým nerozešla, ne? Bezvýznamný, laciný sex, který by zmírnil ten pocit, jež jsem cítila potom, co se stalo s Lancem. Ale bylo to tak špatně?

„Ještě jsi mi neodpověděla,“ vydechl Chris do mého krku mezi polibky. Vzal mi prsa do dlaní a palci obkroužil moje tvrdnoucí bradavky. Taky jeho koleno si našlo cestu mezi mé nohy a já cítila, jak mu na kůži prosakuje moje vzrušení.

„Políbil jsi mě dřív, než jsem ti stihla odpovědět.“

„Pravda.“ Chris se sklonil, vsál moji bradavku do úst a donutil mě tak zasténat.

„Mohl bys...“

„Přestat?“ zeptal se a vzhlédl od mých prsou. „Ne. Nemyslím si, že bych mohl, tedy pokud bys mi to nepřikázala.“

Vzhlédla jsem ke stropu a zavřela oči. „Mám v New Yorku obchodní schůzku, pokud to chceš, tak... aaach.“ Musela jsem se kousnout do rtu, když sjel rukou do mých kalhotek. Chamtivý, zvědavý prostředník si razil cestu kolem mého klitorisu, dokud nenašel cestu do mé frndy. Byla jsem tak vlhká, že vplul dovnitř bez nesnází. Našel to kouzelné místo, kde zatlačil na mé nitro.

Překvapeně jsem vydechla a celá se napjala – včetně toho místa tam dole, což jen zvýšilo prožitek.

Chris se na mě zakřenil, pak mi stiskl rty ušní lalůček a zlehka ho políbil. „Jsi tak těsná. Nevím, jestli se mi tam vejde pták.“

Rozhodla jsem se využít jeho rozptýlení. Soustředila jsem se na jeho otázku místo bleskového útoku na mé smysly.

Kdybych se zaměřila na to, co dělají jeho ústa a ruce, jako by to byla cesta zapomnění – pro nás oba. Po Lancovi jsem se rozhodla přestat s randěním, protože jsem věděla, jak jednoduše se nechám unést do tohoto nebezpečného stavu existence. Tohle muselo zůstat bezvýznamné. *Nezávazné.*

Takže jsem se rozpovídala, i když každý nerv v mém těle doslova zpíval vzrušením, a to jsme teprve začali.

„Měla jsem zakázku v Texasu, ale pokazilo se to. Dostala jsem nabídku v New Yorku.“ Znovu jsem se odmlčela, pevně zavřela oči, když se k tanci mezi mýma nohama přidal další prst. Natáhl palec a přitlačil na můj klitoris pokáždé, když do mě požitkářsky zasunul prsty. „Nebyla jsem si tou nabídkou jistá,“ řekla jsem přiškrceně. „Ale po Texasu bych byla blázen, kdybych si to nechala ujít. Tak proto tam letím.“

„Obchod,“ přemítal Chris, jako by do mě nebyl po klouby zabořený a neposílal mě rychlostí světla k nejvýbušnějšímu vyvrcholení mého života. „Takže jsi kariéristka. To se mi líbí.“

„Jsem moc ráda, že mi to schvaluješ,“ řekla jsem trochu sarkasticky.

„V čem podnikáš?“

Normálně bych mu odsekla. Mohla bych mu říct, že je naprosto směšné si povídat, zatímco mi to dělá prsty. Ale popravdě mi spíš připadalo, že se k tomuhle rozptýlení upínám, abych se něčemu vyhnula. Nevěděla jsem přesně čemu, ale měla jsem velice reálný pocit, že balancuji na kraji útesu.

„Teď je řada na tobě,“ řekla jsem. Musela jsem přestat mluvit, zabořila jsem mu hlavu do hrudníku, abych utišila zasténání. Těžkopádně jsem se dala do kupy a začala se ho vyptávat. „Proč letíš do New Yorku?“

„Především tam hraju fotbal.“

„A kde se dnes koná to tajemné vysvěcení na kněze?“

Chrisovy prsty na okamžik ustaly ve svém vytrvalém útoku na moji frndu. Mírně se ušklíbl a pak pokračoval. „Povídání už by stačilo. A pokud si myslíš, že tě tak rychle udělám...“ Narovnal se, vytáhl ze mě prsty a pak je zvedl k mým ústům. „Ochutnej se,“ poručil mi.

Pozvedla jsem jedno obočí. *Perverzní hajzl. Sexy, ale perverzní.* Poslušně jsem otevřela ústa, protože když bůh sexu vytáhne prsty z vaší frndy a řekne vám, abyste je olízala, co jiného můžete dělat?

Ochutnala jsem se na jeho prstech, ale dokázala jsem se soustředit jen na intenzitu jeho pohledu, když na mě takhle z výšky zíral.

Chris vytáhl kondom, stáhl si trenky a nasadil si ho.

Než jsem zjistila, co se vlastně děje, vysvobodil svoji erekci, která k mému potěšení stála kvůli mně v pozoru. Snažila jsem se moc nezírat, i když jsem si nebyla jistá, proč jsem si myslela, že se bude za svůj výstavní kousek stydět.

V pěsti svíral přední díl mých kalhotek, dokud se mi nezaryly do kůže. Předpokládala jsem, že mi je stáhne, ale přitáhl si je k sobě tak rychle, že se tenké, elastické pruhy na mých bocích rozervalý. S úsměvem je odhodil na zem.

Skvěle, pomyslela jsem si, i když mnou projelo malé, zvrácené potěšení. Vypadalo to, že zbytek letu dokončím naostro díky Chrisovi Roseovi.

Chris mě chytil za rameno. Otočil mě tak, že jsem se čelem opírala o zeď a zadek jsem měla přitisknutý k jeho tvrdému ptákoví. Všechno, co udělal, bylo tak odhodlané a sebevědomé, že jsem si nemohla pomoci a nechala se strhnout jeho rytmem. Nechala jsem ho, aby mě vedl a ovládal. Bylo to skvělé. Jednou rukou mě držel za bok a druhou za rameno, a když mi pak vklouzl mezi nohy, měla jsem pocit, že se sesypu. Dráždil mě, smácel se v mém vzrušení a několik mučivých vteřin přejížděl přes moji frndu a klitoris, než se přikrčil a hladce do mě vklouzl.

Zasténala jsem. Bral si mě pomalu, což byla úleva, protože jsem cítila, jak se kolem něj dost roztahuju, aby se do mě vůbec vešel. Pevně jsem ho svírala, když zlehka přirážel, s každým přírazem se zasunul o kousek hlouběji.

Zavřela jsem oči a nechala se unášet touhle chvílí.

Přirazil tak hluboko, až se jeho boky zarazily s lehkým plesknutím o můj zadek.

Skoro jsem už zapomněla, jak se na mě všichni dívali, když na mě Lancova snoubenka zostra vyjela na předsvatební večeři.

Chris se natáhl kolem mě a začal mi masírovat klitoris, zatímco do mě přirážel zezadu.